

[Gert Petersen.]

bekæmpe trods alle de kønne ord i grundloven. I februar gik det jo sådan, at flertallet her i Folketinget dikterede 1½ million mennesker deres løn- og arbejdsforhold. Skal det klades frihed? Er det at respektere den enkeltes frihed til at være medbestemmende over sin egen arbejdsituation? Jeg vil kalde det det modsatte. Nu kommer nogle af de partier, der gennemtvang ufrihed for 1½ million lønmodtagere for nogle måneder siden, og bekymrer sig enormt for den enkelte lønmodtagers frihed. Det er jo lidt sent, og hvad værre er, så forekommer det mig at være hyklerisk og at være en frihedstale, som man ikke kan tage helt alvorligt, når man ikke er bange for at fjerne friheden for 1½ million, men er vældig optaget af at beskytte friheden for den enkelte.

De kampformer, der især er draget frem i lyset på det sidste — jeg tænker her på Bækkelund, Info og sygehusaffæren på Fyn — er fuldt lovlige og har for længst vundet hævd som faglige kampformer. Derfor ville blot den mindste indskrænkning heri være et uhyre tilbageskridt, og det vil også være at så vind og høste storm — ikke at opfatte som en trussel om, hvad nogle partier vil gøre i så tilfælde, men som en konstatering af kendsgerningerne.

Jeg vil godt, når det drejer sig om reaktionerne på de forslag, der er fremsat her, ikke fordi det indeholder nogen trussel, men fordi der kommer en meget klar kritik fra lønmodtagerside af forslagene, henvise til den reaktion, som sygeplejerskerne er kommet med; de plejer jo i almindelighed ikke at repræsentere det yderste venstre blandt danske faglige organisationer. Her har man gjort det helt klart, at man ikke vil, at der er uorganiserede, dem vil man have lov til at sige nej til at arbejde sammen med. Jeg går ud fra, at sygeplejerskernes reaktion er studeret med megen omhu, især af de konservative, som har mistet et hovedbestyrelsesmedlem af samme grund.

Det turde være åbenbart, at når de forslag, der her er fremsat, kommer til afstemning, hvis de gør det, så vil socialistisk folkeparti gå imod dem, og vi håber for landets skyld, at et flertal her vil stemme imod.

Men vi må også advare imod, at man gennem et eller andet cirkulære eller ved ændringer i politivedtægten eller på anden

måde gennemfører stramninger, der rokker ved de rettigheder, de faglige organisationer har tilkæmpet sig, Vi beklager statsministerens udtalelse om „tydeliggørelse“. Det fremgår helt klart af et notat fra justitsministeriets lovkontor, at de nuværende regler netop er udarbejdet med henblik på, at overenskomststridige strejker og lignende kampmidler ikke skal kunne gøres til genstand for straf, altså ikke betragtes som ulovlige i straffelovens forstand. Der ligger et ganske betydeligt afvejningsarbejde bag dette, som har ført frem til udformningen af den pågældende paragraf i straffeloven. Vi anser dette for rimeligt, for vi har med rette i dette land holdt fast ved, at faglige aktioner, blokader, strejker osv., ikke hører under straffelovens gebet. Hvis man piller det mindste ved disse grundsætninger, er jeg bange for, at man lukker op for en meget, meget farlig udvikling, som kan føre os lige lukket ind i diktaturmetoder — jeg tror ikke under den nuværende regering, måske heller ikke under den næste, men så under en senere regering, som vil begynde at udnytte det pilleri, som man eventuelt kunne sætte i gang på nuværende tidspunkt. Derfor må justitsministeren fastholde den nuværende retstilstand og lade være med at pille ved den balance, den omhyggeligt afvejede balance, der er skabt, gennem et eller andet såkaldt tydeliggørende cirkulære eller andre administrative skridt.

Jeg er i øvrigt sikker på, at eventuelle forsøg på at smugle ændringer ind ad bagdøren vil blive mødt med de samme reaktioner fra lønmodtagerne, som de åbenlyse angreb på deres rettigheder vil medføre.

Hvad endelig angår forslagene om at forbyde organisationstilskud til politiske partier og deres presse, så indeholder disse forslag naturligvis et groft indgreb i organisationernes frihed, og det er forslag, der er fremsat af nogle ellers efter eget sigende meget frihedselskende partier. De er også ganske klart i strid med grundloven, og igen er det interessant, at disse forslag er fremsat af partier, som uafsladeligt påberåber sig grundloven. Det betyder naturligvis ikke — og det ved enhver — at socialistisk folkeparti er tilfreds med den nuværende tingenes tilstand. Det er vi som bekendt ikke. Jeg tror heller ikke, at det er klogt af fagbevægelsen, at den i den udstrækning, tilfældet